

prima instanță: D. Serghei,
instanța de apel: L. Bulgac, M. Guzun, N. Craiu

dosarul nr. 2ra-567/15

Î N C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni,

în pricina civilă la cererea de chemare a Întreprinderii cu Capital Străin de Microfinanțare „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav, Sucikov Evgheni, intervenienți accesorii Evlanova Elena, Evlanov Vladimir, Evlanov Nicolae, executorul judecătoresc Stoian Grigore cu privire la determinarea cotelor-părți ideale în imobilul proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 februarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 09 aprilie 2013 ÎCS „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav, Sucikov Evgheni, intervenienți accesorii Evlanova Elena, Evlanov Vladimir, Evlanov Nicolae, executorul judecătoresc Stoian Grigore cu privire la determinarea cotelor-părți ideale în imobilul proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 25 noiembrie 2009, Judecătoria Botanica mun. Chișinău a emis documentul executoriu cu privire la încasarea datoriei de la Evlanov Vladimir în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL.

Menționează că la 23 noiembrie 2009, Judecătoria Botanica mun. Chișinău a emis documentul executoriu privind încasarea datoriei de la Sucikov Veaceslav în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL, iar la 22 decembrie 2011, aceeași instanță a emis documentul executoriu privind încasarea datoriei de la Sucikov Evgheni în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL.

Susține că, documentele executorii menționate au fost prezentate spre executare silită executorului judecătoresc Grigore Stoian, care a întreprins toate măsurile necesare

întru încasarea forțată a datoriei, însă nu a fost posibilă depistarea cărorva bunuri mobile ce ar putea fi supuse urmăririi, fapt confirmat prin procese-verbale întocmite în acest sens.

Indică că ulterior a fost identificat apartamentul nr.58, situat în mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă, 34/3, cu nr. cadastral 010011315601058, care constituie proprietatea comună al lui Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav, Sucikov Evgheni, Evlanova Elena, Evlanov Vladimir și Evlanov Nicolae, ca urmare, asupra acestui bun a fost aplicată interdicția de înstrăinare.

Invocă că din cauza că Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni nu dețin și alte bunuri, solicită partajarea imobilului menționat cu stabilirea cotei-părți ce le revine acestora.

Solicită stabilirea 1/6 cotei-părți din bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă, nr. 34/3, ap. 58 cu nr. cadastral 010011315601058, care aparține lui Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav, Sucikov Evgheni, Evalnova Elena, Evlanov Vladimir, Evlanov Nicolae.

În cadrul examinării pricinii, ÎCS „Easy Credit” SRL a depus o cerere de concretizarea acțiunii, solicitând stabilirea în scopul înstrăinării a câte 1/6 cote-părți din apartamentul nr. 58 situat în mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 34/3, cu nr. cadastral 010011315601058 pentru Evlanov Nicolae, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evghenii.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 01 iunie 2013, acțiunea a fost admisă integral, fiind partajat apartamentul nr. 58, situat în mun. Chișinău, bd. Cuza-Vodă 34/3, atribuindu-le a câte 1/6 cotă parte ideală coproprietarilor Evlanov Vladimir Nicolae, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni, cu obligarea OCT „Chișinău”, ÎS „Cadastru” să efectueze înregistrările corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Evlanov Vladimir Nicolae, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 februarie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind determinată a câte 1/6 cotă-parte ideală din apartamentul nr. 58 situat în mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă nr. 34/3 pentru Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni și încasat de la Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL, taxa de stat în mod solidar în sumă de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 95 alin.(1) din Codul de executarea și art. 353 din Codul civil, care reglementează urmărirea cotei părți din bunuri din proprietatea comună pe cote-părți și care indică că creditorii unui coproprietar pot urmări cota parte ideală a acestuia din bunurile proprietatea-comună în cote-părți sau pot cerere instanței de judecată împărțirea bunului, caz în care urmărirea se face asupra părții din bun sau, după caz asupra sumei de bani convenite debitorului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că prima instanță corect a concluzionat ca fiind întemeiată cererea ÎCS „Easy Credit” SRL privind stabilirea cotelor-părți asupra apartamentului nr. 58 situat în mun.

Chișinău, str. Cuza-Vodă, 34/4, care le dețin Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav, Sucikov Evgheni, Evlanova Elena, Evlanov Vladimir și Evlanov Nicolae, deoarece, cererea înaintată se încadrează în prevederile normelor citate, iar argumentul apelanților precum că hotărârea primei instanțe a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural este neîntemeiat, întrucât, pe perioada derulării acestui proces care a fost pornit la 06 aprilie 2013, părțile, inclusiv și persoanele interesate în proces, au fost citate la toate adresele cunoscute, atât de prima instanță, cât și de instanța de apel.

La 20 ianuarie 2015, Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a concluzionat precum că dâșii și toate persoanele interesate în proces au fost citate de către prima instanță la toate adresele cunoscute, or, prezenta pricină a fost examinată deja în ordine de apel, iar prin decizia instanței de apel din 02 octombrie 2013, hotărârea primei instanțe a fost casată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, fiind indicat de a lua măsurile prevăzute de art. 102-105 din CPC, privind citarea legală a părților și asigurarea tuturor participanților la proces în condiții egale pentru folosirea de către aceștia a drepturilor procedurale, cu atât mai mult că în cererea de apel anterioară (f.d. 138) au fost indicate adresele lor reale.

Însă, contrar celor menționate, instanța de apel la fel i-a citat pe adresă greșită ca și la examinarea pricinii în fond, fapt confirmat prin plicurile poștale de expediere a citațiilor (f.d. 180-186), prin care a fost indicat una și aceeași adresă pentru Evlanov Vladimir, Sucikov Veceslav Vladimir, Sucikov Evgheni Vladimir, Evlanov Elena, Evlanov Nicolae și anume mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 34/4, ap. 58, mai mult decât atât, la materialele pricinii (f.d. 180-186), sunt anexate plicurile poștale, care au fost restituite instanței de judecată fără de a fi recepționate de ei.

La fel, consideră că prima instanță eronat a dispus citarea lor publică prin intermediul Monitorului Oficial al RM pentru ședința din 28 ianuarie 2014, ora 14:30, or, potrivit prevederilor art. 108 alin. (1) din CPC, citarea publică se efectuează de instanță doar atunci când locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și s-a făcut tot posibilul de a afla domiciliul pârâtului, pe când, în speță la materialele pricinii și anume în cererea de apel (f.d. 138) sunt indicate adresele lor reale.

Afirmă că pe parcursul examinării pricinii în prima instanță, contrar art. 56 alin.(1) din CPC, le-a fost lezat dreptul la apărare, pe motiv că dâșii au fost în imposibilitate să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, cât și să expună argumente și considerentele asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare.

Insistă că instanțele de judecată erau obligate să le asigure lor și celorlalți participanți la proces garantarea dreptului la apărare conform art. 26 din Constituția RM, art. 77 CPC cât și de art.6 paragraful 1, CEDO, însă, contrar normelor menționate, dâșii nu au fost asigurați cu un avocat.

Totodată, indică că la 07 octombrie 2014, dâșii au solicitat prin cererea adresată instanței de apel, să le ofere posibilitatea de a fi reprezentați de un avocat ales de ei, însă, instanța de apel într-un mod neîntemeiat a respins această cerere, motivând precum că aceștia nu au reușit anterior să încheie contract de asistență juridică cu Marin Sardari și au solicitat oferirea posibilității încheierii contractului de asistență juridică cu un alt reprezentant identificat, avocatul stagiar Calineac Oleg.

În final, relevă că instanța de apel la emiterea deciziei nici nu s-a expus clar și cu putere de convingere asupra motivelor și argumentelor invocate în susținerea poziției sale, fapt ce este inadmisibil în coraport cu dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Dreptului Omului, mai mult, potrivit jurisprudenței CEDO cauza Fomin vs Moldova, cererea nr.36755/06, Curtea Europeană a statuat că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite, iar decizia motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Susține că dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, cât și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta în motivarea sa, motivele pentru care anume argumente au fost acceptate sau respinse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu au relevanță nici argumentele recursului cu referire la faptul că cauza în prima instanță a fost examinată în lipsa recurenților, aceștia nefiind citați legal despre ziua, ora și locul examinării cauzei pe adresele reale invocate în cerea de apel anterioară, or, din actele cauzei rezultă cu certitudine că atât recurenții, Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni î-și au înregistrare la domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova pe adresa: mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 34/3, ap.58, la care adresă și au fost expediate de nenumărate ori citațiile cu indicarea orei, datei și locului examinării cauzei, însă care au fost returnate instanței cu indicarea că pe

adresele menționate persoanele citate nu locuiește (f.d. 180-187, 189-200 vol.I), din care motiv Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni au fost citați prin citare publică în conformitate cu art. 108 alin.(1) CPC, care se consideră citare legală (f.d. 201 vol.I).

Aici, instanța de recurs menționează și faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni, fiind casată hotărârea primei instanțe, iar pricina restituită la rejudecare în prima instanță, pe motivul necitării legale a părților.

Prin urmare, este evident că aceștia au avut la cunoștință despre rejudecarea prezentei cauze în prima instanță și fiind cei interesați de soluționarea prezentului litigiu, urmau, la intervale rezonabile de timp, să se intereseze de soarta dosarului, despre care avea la cunoștință și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Nu constitui temei de admitere a recursului nici afirmația recurenților precum că instanța de apel l-a lipsit de dreptul la asistență juridică, deoarece după cum rezultă din materialele cauzei, la cererea lui Evlanov Vladimir, a fost amânată ședința instanței de apel fixată pentru 01 iulie 2014 pe motiv că avocatul apelanților se află în concediul anual de odihnă.

Respectiv, instanța de apel temeinic, la data de 07 octombrie 2014, a respins cererea de amânare a apelanților, formulată pe aceleași motive de lipsă a avocatului.

Or, în conformitate cu art. 206 alin. (5) CPC, la solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanța poate amâna o singură dată judecarea pricinii din cauza neprezentării motivate a reprezentantului acestuia.

În același timp, instanței nici nu au fost prezentate probe, care ar confirma angajarea de către apelanți a unu alt reprezentant.

Sub aspectul celor relatate, este cert că recurenții au avut la cunoștință și despre judecarea prezentei cauze în ordine de apel, fiind înștiințat în mod legal despre aceasta, astfel că, având în susținere prevederile art. 102 alin. (41) CPC, ultimii nu mai poate invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Așa fiind, instanța de recurs conchide că, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de

către Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Evlanov Vladimir, Sucikov Veaceslav și Sucikov Evgheni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva